

A dollár sírásójának szelleme visszatért

2023 április 19. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Az a kérdés, hogy Macron mit ért Európa alatt.

Charles de Gaulle idézve: Európa az Atlanti-óceántól az Urálig tart. Azt, hogy Macron is így gondolja-e, ma még

nem tudjuk.

A New York-i kiköt?be 1965 tavaszán egy francia hajó, meglehet?sen veszélyes rakománnyal horgonyzott le. A raktérben nem fegyverek, robbanóanyagok, de még nem is mérges gázt tároló ballonok voltak. Ezekt?l is veszélyesebb dolgokat rejtettek a raktárak, 750 milliónyi papírpénzt, amerikai dollárt. A hajó egy követelést is továbbított, a hatalmas összeget az Egyesült Államoknak, az 1944-ben megkötött Bretton Woods-i megállapodás értelmében át kell váltania aranyra. A dokumentumot Charles de Gaulle, a Francia Köztársaság elnöke írta alá. A tábornok ezzel a lépéssel el akarta érni hazájának pénzügyi függetlenségét, elszakadni a dollártól, mint általános nemzetközi fizet?eszközt?l, ezzel meggyengítve az amerikai valutát. Nem véletlenül kapta a „dollár sírásója” ragadványnevet. Mindez független külpolitikai kezdeményezést vont maga után, kilépett a NATO integrált katonai szervezetéb?l, Párizsból Brüsszelbe szám?zte a védelmi szövetség európai f?hadiszállását.

Ezek az akciók sok országot felbátorítottak, például Nyugat-Németország, Kína, Japán is elkezdte nemzeti valutáját aranyra váltani. A Fort Knoxban tárolt amerikai aranytartalékok a felére estek. Ezért Richard Nixon elnök 1971-ben elválasztotta az amerikai fizet?eszközt az aranytól, ett?l kezdve a dollár már csak nyomtatott papír lett, az elnöki intézkedés után egy ideig nem is lehetett átváltani más valutákra és száz százalékig azóta sem tért magához. Ráadásul több ország is saját pénznemében számolva kezdett el kereskedni, kikapcsolva ezzel a dollárt mint közvetít? valutát.

Emmanuel Macron, most úgy néz ki, nagy el?djének nyomdokaiba lép. Feladta az Egyesült Államok politikai nyomvonalán kullogó szövetséges szerepét. Pekingi útját befejezve gépe fedélzetén fejtette ki az „európai stratégiai autonómiáról” alkotott új nézeteit. Ezt egyszerre tekinthetjük geostratégiai, pénzügyi és politikai programnak. Nehéz megmondani, hogy a francia elnök mióta készült a trendváltásra, annyi azonban valószín?síthet?, hogy a Tajvan körül kialakult feszültség, amely nagyobb konfliktus veszélyét hordozza magában, mint a már több mint egy éve folyó ukrajnai háború, adhatta meg neki a végs? lökést.

Eretnek gondolatok hagyták el Macron száját, mint például: „A nagy kockázat, amellyel Európa szembesül, hogy olyan válságokban keveredik, amelyek nem a sajátjai, ami megakadályozza, hogy kiépítse stratégiai autonómiáját.” Vagyis, olyan politikai tervet vázolt föl a francia elnök, amely független az Egyesült Államoktól, ami azt is jelenti, hogy egy esetleges tajvani kalandból Európa kimaradhat, nem lép be a konfliktusba Amerika oldalán. „Szövetségesnek lenni nem azt jelenti, hogy vazallusok leszünk, és nem jelenti azt, hogy nincs jogunk saját fejünkkel gondolkozni” – mondta egyik nyilatkozatában a francia államf?.

Mindez már elég gondot okoz Washingtonban, de az igazi fejfájást az amerikai politikusoknak az idézi el?, hogy a Macron által meghirdetett „európai stratégiai autonómia”, azt is jelenti, hogy a kontinensnek függetlenedni kellene a dollártól, vagyis ahogy ez már a hatvanas években is próbálkozás szintjén megtörtént, az egyes országok saját valutájukban elszámolva kereskednének egymással. Peking és Moszkva már ezt teszi. „A legrosszabb az lenne, ha azt gondolnánk, hogy nekünk az amerikaiak követ?ivé kell válnunk” – állította a francia államf?.

Nem hagyták szó nélkül a tengerentúlon az elhangzottakat, mert a The Wall Street Journal azt írta: a francia elnök „szörny? pillanatot” választott arra, hogy Charles de Gaulle egykori francia elnök nyomdokaiba lépjen, és megpróbálja eltávolítani Európát az Egyesült Államoktól. A szörny? pillanat, inkább szörny?, mintsem egy szemhunyorításnyi id?, inkább folyamatnak mondhatnánk, amikor még ki se kecmeregtünk az egyik válságból, máris megyünk a másikba. Ami viszont Charles de Gaulle tábornokkal való összehasonlítást illeti, az megállja a helyét. A kérdés viszont az, hogy Macron mit ért Európa alatt. Charles de Gaulle idézve: Európa az Atlanti-óceántól az Urálig tart.

Azt, hogy Macron is így gondolja-e, ma még nem tudjuk.

G.Fehér Péter

A szerz? f?munkatárs

www.magyarhirlap.hu

Ajánló